

דבר העורכת

עברה חצי שנה מאז פרסומו של גיליון מחול עכשיו 32, וכעת מתפרסם גיליון חדש, 33, המלווה בהתרגשות מהיצירה המשקפת (גם אם חלקית) את הנעשה כיום בישראל במספר תחומי ידע ועשייה במחול, כפי שאני מזהה. הנושא המרכזי בגיליון הוא קול ותנועה, ואיני מתכוונת לרקדן המקריא טקסט במהלך המופע (כפי שלעיתים קרובות ניתן לראות על במותינו), אלא לדרך הדורסטרית של ביטוי קולי שפורץ מתוך הגוף החוצה או חוזר אליו ומעצב את התנועה. אני לא מתכוונת רק לסאונד-טקסט, ללחישה, לצעקה, להברה, אלא גם לדיבור ולשירה. אין בכך כל חדש, אבל בשנים האחרונות, עם החזרה ההולכת וגוברת בהתעניינות בפרפורמנס בקרב אנשי המחול, באה לידי ביטוי גם החזרה לתמהיל של גוף/ קול.

כל אחת מחמש המחברות, שאליהן פניתי לצורך כתיבת המאמרים לגיליון, מגיעה מעולם העשייה, מדיסציפלינות שונות, כל אחת מביאה הסתכלות שונה. איריס גורן, שמגיעה מעולם המחול, מתעסקת בהעצמת חלקו של הגוף במלאכת השירה, עדינה בראון היא אומנית מיצג שעושה שימוש עשיר בקול. ענת פיק היא אומנית שפה, קול ומיצג, היוצרת ומבצעת מופעי סאונד-טקסט. סמדר אימור, שהחלה את דרכה כרקדנית וכוריאוגרפית, מספרת על מחקרה בתחום הקול והתנועה עם ההשלכות בתחום התרפויטי והאומנותי. ואילו ג'וליה וירשינג מנרמניה חשפה בפניי את הסדנה שלה בנושא קול בפסטיבל המיצג הבינלאומי "זי", וסיפרה לי שמלמדת באקדמיה את אומנות המופע בשטוטגארט ואומנית מיצג, בו הקול הוא מרכיב מרכזי.

פניתי לשירה אביתר ממדור "יוצרים כותבים", בו יצרה סולו לסעיד אביתר ממוצא תימני, והם חוגגים וחוקרים את השפה שהוא מזהה מהבית, או במילים שלי "את מה שהגוף זוכר". ואילו אלה רוטשילד מקדישה את יצירתה 12 צ'קים דחויים לאקטואליה האמזרית של צעירים המחפשים דירה, להשכרה/ לרכישה ועסקי הנדל"ן הפורחים. תרצה ספיר וליך שליט ממדור מחקר פורשות בפני הקוראים את עיקרי "שיטת ספיר", שמטרתה לשפר את יכולות הלמידה באמצעות תנועה וכתב תנועה אשכול וכמן. יונת רוטמן, הכותבת בימים אלה ספר על להקת המחול הקיבוצית, תרמה לגיליון פרק בתהליך הכתיבה על להקת געתון, שהקדימה את להקת המחול הקיבוצית. ואילו גדליה נוימן הרחיקה עוד יותר אל ההיסטוריה של הלהקה הזו, כשחקרה את ריקודיה של יהודית ארנון עם נוער ניצול שואה בהונגריה וגם שחזרה אותם.

נטע פולברמכר ראתה את המופע שלי "גלימת האבן" בפסטיבל בין שמיים (2017), בו אני חוזרת לבמה לאחר ארבעה עשורים. בניגוד למנהגי, הסכמתי שתראיין אותי לגיליון (כדי שאספר לה על החוויה שלי).

עוד בגיליון, ביקורת על פסטיבלי הרמת מסך (גבי אלדור), השבוע הבינלאומי של מרכז מחול שלם (שרון טוראל), פסטיבל צוללן, שעומר קריגר וקרן גולדברג כותבים עליו מהיבטים שונים, סיור הסדנה להכשרת רקדנים בתחרות מחול בינלאומית ברוסיה (רועי ברדשי) וצילומים מרהיבים מהפרויקט והתערוכה של הפסל רפאל לומס והצלם תאי לומס במפגש בין כיסא לנוף, בין חפץ למחול.

רות אשל – עורכת מחול עכשיו